

30 Οκτωβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 243/94)

5 **Φόροι Καταναλώσεως — Μηχανοκίνητα οχήματα — Κατασκευή οχήματος στη Δημοκρατία — Τρίτος Πίνακας του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου — Κατάσχεση — Δεν είναι εκτελεστή πράξη — Τα πορίσματα της Αριστοτέλους κ.ά. v. Δημοκρατίας — Δεσμευτικά και για την κριθείσα περίπτωση.**

[Πέραν των ανωτέρων τίτλων, η απόφαση του Δικαστηρίου, διαβάζεται ως σύνολο].

10 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

15 *Αριστοτέλους κ.ά. v. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 279.*

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση αρ. 2 ημερομηνίας 3.2.1994, με την οποία προέβη στην κατάσχεση του υπ' αρ. εγγραφής JR 321 οχήματος του αιτητή.

Φ. Πελίδης, για τον Αιτητή.

25 *Λ. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή προσβάλλει την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων ημερ. 3.2.94 με την οποία ο Διευθυντής προέβη στην κατάσχεση του υπ' αρ. εγγραφής JR 321 οχήματος του αιτητή.

5

Ο λόγος που οδήγησε στην πιο πάνω πράξη ήταν ότι η αλλαγή αμαξώματος και αλλαγή μηχανής του επίδικου αυτοκινήτου έγιναν σε μικρό χρονικό διάστημα η μια από την άλλη (6 μήνες περίπου), γεγονός που κατά την άποψη των καθ' ων η αίτηση οδηγούσε στο συμπέρασμα πως ο αιτητής "κατασκεύασε" όχημα στη Δημοκρατία, με αποτέλεσμα αυτό να βαρύνεται με τους φόρους κατανάλωσης που προβλέπονται στην αντίστοιχη κλάση του Τρίτου Πίνακα του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου.

10

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η επίδικη πράξη λήφθηκε κατά παράβαση του νόμου και χωρίς τη διεξαγωγή δέουσας έρευνας αναφορικά με τις συνθήκες που οδήγησαν στις αλλαγές αμαξώματος και μηχανής πριν τη κατάσχεση του οχήματος.

15

Δεν χρειάζεται να υπεισέλθω στην εξέταση της ουσίας της απόφασης ενόψει της πρόσφατης απόφασης της Ολομέλειας στην *Ανδρέας Αριστοτέλους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 279, στην οποία αποφασίστηκε ότι η κατάσχεση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο δυναμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

20

25

Η δικηγόρος των καθ' ων ισχυρίστηκε ενώπιον μου πριν την έκδοση της απόφασης της Ολομέλειας πως η επίδικη πράξη είναι εκτελεστή και υποκείμενη σε αναθεωρητικό έλεγχο με βάση το Άρθρο 146 προβάλλοντας βασικά τα ίδια επιχειρήματα που η Δημοκρατία πρόβαλε και ενώπιον της Ολομέλειας. Ο δικηγόρος του αιτητή είπε πως δεν θα ήθελε να προβεί σε οποιοδήποτε σχόλιο επί του θέματος εφόσον αναμένετο πολύ σύντομα η απόφαση της Ολομέλειας.

30

35

Η πιο πάνω απόφαση της Ολομέλειας έχει επιλύσει οριστικά το θέμα και παραθέτω πιο κάτω σχετικό απόσπασμα:

"Σύμφωνα με τις απόψεις που εκφράστηκαν, η κατάσχεση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη επειδή επιφέρει στέρηση της κατοχής και της χρήσης των εμπορευμάτων και, όπως προσθέτουν οι καθ' ων η αίτηση, επειδή εμπεριέχει απόφαση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου ότι τα εμπορεύματα

40

5 πράγματι υπόκεινται σε δήμευση. Επομένως, όπως εισηγούνται, "οι διατάξεις του Δευτέρου Παραρτήματος του Νόμου περί Τελωνείων και Φόρων Κατανάλωσης αρ. 82/67, οι οποίες καθιερώνουν την κήρυξη ή επικύρωση της δήμευσης μέσα
10 από αστική διαδικασία ενώπιον Επαρχιακού Δικαστηρίου", είναι συλλήβδην αντισυνταγματικές. Όπως εξήγησαν, το έργο του ελέγχου της ορθότητας της νομιμότητας της κατάσχεσης εμπίπτει κατά το Σύνταγμα στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

10 Βρίσκεται στον πυρήνα της εισήγησης η αντίληψη πως οι διατάξεις του Νόμου που εξουσιοδοτούν την κατάσχεση είναι αυτοτελείς και, επομένως, διαχωρίσιμες από τις υπόλοιπες. Δεν είναι έτσι. Ο Νόμος εισάγει μηχανισμό αδιαίρετο. Η
15 κατάσχεση δεν αποτελεί την ενέργεια που αφ' εαυτής, κατά το Νόμο, επιφέρει τη δήμευση και δεν επάγεται συνέπειες ως προς το δικαίωμα της κυριότητας επί του εμπορεύματος που κατάσχεται. Το εμπόρευμα περιέχεται ή δεν περιέχεται στην κυριότητα της Δημοκρατίας ανάλογα με την αντίδραση
20 του κυρίου του ή την κατάληξη της τελωνειακής δίωξης. Η πρόταση των καθ' ων η αίτηση και των αιτητών που την υιοθετούν, παραγνωρίζει αυτή την πραγματικότητα. Αποτελεί όρο του Νόμου να διενεργείται η κατάσχεση όχι για να επέλθουν εξ αυτής της ίδιας όποια έννομα αποτελέσματα, εννοείται
25 άλλα από όσα συνδέονται προς την προσωρινή κατοχή του εμπορεύματος στα οποία θα επανέλθουμε, αλλά για να ακολουθήσουν όσα προνοούνται ως συνέχεια κατά το νόμο. Η υιοθέτηση της εισήγησης που υποβλήθηκε θα προσέδιδε στην κατάσχεση έννοια και περιεχόμενο ασυμβίβαστο προς
30 τις ρητές διατάξεις του Νόμου που τη διέπουν.

.....
.....

35 Για τους λόγους που παραθέσαμε κρίνουμε πως, στο πλαίσιο του πλέγματος των διατάξεων του Νόμου 82/67, η κατάσχεση δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος. Είναι γεγονός ότι η κατάσχεση αφ' εαυτής στερεί
40 την κατοχή του εμπορεύματος που κατάσχεται αλλά δεν είναι εξ αυτού του λόγου εκτελεστή διοικητική πράξη ενόψει της άρρηκτης σύνδεσής της προς τη δικαστική διαδικασία που προνοείται. Οι υποθέσεις *Phedias Kyriakides v. Republic* 1 R.S.C.C. 66, και *Charilaos Xenophontos v. Republic* 2 R.S.C.C. 89 είναι σχετικές.

Οι προσφυγές στην έκταση που προσβάλλουν κατάσχεση που έγινε, θα απορριφθούν ως απαράδεκτες."

Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι με την παρούσα προσφυγή δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη υποκείμενη σε αναθεωρητικό έλεγχο, και κατά συνέπεια καθίσταται αχρεία στη η εξέταση της ουσίας της υπόθεσης.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διάταγμα για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*